

Styl cytowania „autor – data”
***The Chicago Manual of Style*, wyd. 17.**

1. Książka z jednym autorem

Strayed, Cheryl. 2012. *Wild: From Lost to Found on the Pacific Crest Trail*. New York: Alfred A. Knopf.

(Strayed 2012, 87–88)

(Strayed 2012, 161, 265)

2. Książka z jednym redaktorem

Książka z redaktorem w miejscu autora zawiera skrót *red.*

Daum, Meghan, ed. 2015. *Selfish, Shallow, and Self-Absorbed: Sixteen Writers on the Decision Not to Have Kids*. New York: Picador.

(Daum 2015, 32)

3. Rozdział lub inna część redagowanej książki

W bibliografii załącznikowej należy podać zakres stron dla rozdziału lub części. W tekście należy cytować konkretne strony.

Thoreau, Henry David. 2016. “Walking.” In *The Making of the American Essay*, edited by John D’Agata, 167–95. Minneapolis, MN: Graywolf Press.

Frevel, Christian, and Ivo Meyer. 2015. “Die Klagelieder,” In *Einleitung in das Alte Testament*, edited by Erich Zenger and Christian Frevel, 583–91. Stuttgart – Berlin – Köln: Kohlhammer.

Kręcidło, Janusz. 2016. “«To wam powiedziałem, aby radość moja w was była i aby radość wasza była pełna» (J 15,11). Źródła prawdziwej radości ucznia Jezusa”, In *Radość Ewangelii: Biblijne źródła chrześcijańskiej radości*, edited by Arnold Zawadzki, 67–79. Lublin: Wydawnictwo KUL.

(Thoreau 2016, 177–78)

(Frevel and Meyer 2015, 583–591)

(Kręcidło 2016, 65–69)

W pewnych przypadkach, można zacytować całą kolekcję prac jednego autora.

D’Agata, John, ed. 2016. *The Making of the American Essay*. Minneapolis, MN: Graywolf Press.

(D’Agata 2016, 177–78)

4. E-book

W przypadku książek dostępnych online należy podać w bibliografii załącznikowej adres URL lub nazwę bazy danych/źródła. W przypadku innych rodzajów e-booków należy podać nazwę formatu. Jeśli nie są dostępne stałe numery stron, należy zacytować tytuł sekcji lub numer rozdziału lub inny numer w tekście, jeśli taki istnieje (lub po prostu go pominąć).

Austen, Jane. 2007. *Pride and Prejudice*. New York: Penguin Classics. Kindle.

Borel, Brooke. 2016. *The Chicago Guide to Fact-Checking*. Chicago: University of Chicago Press. ProQuest Ebrary.

Kurland, Philip B., and Ralph Lerner, eds. 1987. *The Founders' Constitution*. Chicago: University of Chicago Press. <http://press-pubs.uchicago.edu/founders/>.

Melville, Herman. 1851. *Moby-Dick; or, The Whale*. New York: Harper & Brothers. <http://mel.hofstra.edu/moby-dick-the-whale-proofs.html>.

Majewski, Marcin, and Paweł Biedziak. 2022. *Tora. Rozmowa o pierwszych pięciu księgach Biblii*. Warszawa: Vocatio. ePub/Mobi.

(Austen 2007, chap. 3)

(Borel 2016, 92)

(Kurland and Lerner 1987, chap. 10, doc. 19)

(Melville 1851, 627)

(Majewski and Biedziak 2022, 79)

5. Książka z wieloma autorami

Grazer, Brian, and Charles Fishman. 2015. *A Curious Mind: The Secret to a Bigger Life*. New York: Simon & Schuster.

(Grazer and Fishman 2015, 188)

Berkman, Alexander, Henry Bauer, and Carl Nold. 2011. *Prison Blossoms: Anarchist Voices from the American Past*. Cambridge, MA: Harvard University Press.

(Berkman, Bauer, and Nold 2011, 7–10)

W przypadku książki z czterema lub więcej autorami należy uwzględnić wszystkich autorów w bibliografii załącznikowej. Kolejność słów i interpunkcja są takie same jak w przypadku dwóch lub trzech autorów. W tekście należy jednak cytować tylko nazwisko pierwszego wymienionego autora, a następnie *et al.* (“i inni”).

(Hacek et al. 2015, 384)

6. Książka z autorem oraz redaktorem lub tłumaczem

W bibliografii załącznikowej nie należy skracać “pod redakcją...” lub “tłumaczenie: ...”
Zapisujemy je w języku angielskim.

García Márquez, Gabriel. 1988. *Love in the Time of Cholera*. Translated by Edith Grossman. London: Cape.

(García Márquez 1988, 242–55)

Wojtyła, Karol. 1993. *Person and Community: Selected Essays*. Catholic Thought from Lublin. Translated by Theresa Sandok. New York: Peter Lang.

(Wojtyła 1993, 17)

7. Książka z wieloma miejscami publikacji

W przypadku podania dwóch lub więcej miast (na przykład „Londyn i Nowy Jork” pojawia się na stronie tytułowej książki Thomasa R. Henna w poniższym przykładzie), tylko pierwsze z nich jest zwykle uwzględniane w odwołaniu.

Henn, Thomas Rice. 1970. *The Bible as Literature*. London: Lutterworth.

8. Książka w serii

Wauchope, Robert. 1950. *A Tentative Sequence of Pre-Classic Ceramics in Middle America*. Middle American Research Records 1/14. New Orleans, LA: Tulane University.

- Zasadniczo pomijamy redaktorów serii. Jeśli jednak chcemy ich wymienić, umieszczamy ich po nazwie serii.

Allen, Judith A. 2009. *The Feminism of Charlotte Perkins Gilman: Sexualities, Histories, Progressivism*. Women in Culture and Society, edited by Catharine R. Stimpson. Chicago: University of Chicago Press.

9. Dwóch lub więcej wydawców

Lévi-Strauss, Claude. 1962. *The Savage Mind*. Chicago: University of Chicago Press; London: Weidenfeld and Nicolson.

10. Prace wielotomowe

Tillich, Paul. 1951–63. *Systematic Theology*. 3 vols. Chicago: University of Chicago Press.

Byrne, Muriel St. Clare, ed. 1981. *The Lisle Letters*. 6 vols. Chicago: University of Chicago Press.

Greene, David, and Richmond Lattimore, eds. 2013. *The Complete Greek Tragedies*. 3rd ed., edited by Mark Griffith and Glenn W. Most. 9 vols. (unnumbered). Chicago: University of Chicago Press.

Hayek, F. A. 2011. *The Constitution of Liberty: The Definitive Edition*. Edited by Ronald Hamowy. Vol. 17 of *The Collected Works of F. A. Hayek*, edited by Bruce Caldwell. Chicago: University of Chicago Press, 1988–

(Tillich 1951, 1:133) lub (Tillich 1951–63, 1:133)

(Byrne 1981, 6:20–26, 7:99–124)

(Greene and Lattimore 2013, 7:130)

(Hayek 2011, 329)

11. Rozdział w redagowanej książce

Gould, Glenn. 1984. “Streisand as Schwarzkopf.” In *The Glenn Gould Reader*, edited by Tim Page, 308–11. New York: Vintage Books.

Hutter, Michael. 2011. “Infinite Surprises: Value in the Creative Industries.” In *The Worth of Goods: Valuation and Pricing in the Economy*, edited by Jens Beckert and Patrick Aspers, 201–20. New York: Oxford University Press.

Jian, Chen. 2010. “China and the Cold War after Mao.” In *Endings*, edited by Melvyn P. Leffler and Odd Arne Westad, 181–200. Vol. 3 of *The Cambridge History of the Cold War*. Cambridge: Cambridge University Press.

(Gould 1984, 310)

(Hutter 2011, 202–11)

(Jian 2010, 185)

12. Dokumenty Magisterium Kościoła

- W przypadku wielu odwołań do dokumentów kościelnych zaleca się użycie skrótu w tekście głównym artykułu. Przykład:

The Pope stated explicitly: “Every individual, precisely by reason of the mystery of the Word of God who was made flesh (cf. Jn 1:14), is entrusted to the maternal care of the Church” (EV 3).

- W bibliografii natomiast umieszczamy skrót cytowanej pozycji na końcu referencji:

Jan Paweł II. 1995. Encyklika *Evangelium vitae* (= EV).

Benedykt XVI. 2010. Adhortacja apostolska *Verbum Domini* (= VD).

Sobór Watykański II. 1965. Konstytucja Duszpasterska o Kościele w świecie współczesnym *Gaudium et Spes* (= KDK).

(VD 52)

(EV 43)

(KDK 40)

13. Autorzy starożytni

- Przy cytowaniu dzieł autorów starożytnych szeroko stosuje się skróty ich imion oraz tytułów ich dzieł i kolekcji. Najbardziej popularną listę takich skrótów zawiera *The Oxford Classical Dictionary*. Pomocną jest także lista obecna w *The SBL Handbook of Style. Second Edition*, Atlanta: SBL Press, 2014. Jeśli używamy skrótów, unikamy *ibid.*, gdy odwołujemy się do tego samego dzieła w następujących po sobie odniesieniach. Unikamy również skróconego zapisu, w przypadku potencjalnego skrócenia nazwy czy imienia o jedynie dwie litery. Nie używamy skrótów dwuznacznych, które mogą się odnosić do więcej niż jednego autora, np. Hipponaks lub Hipparchos, Arystoteles lub Arystofanes. Imiona starożytnych autorów mogą być zapisane po łacinie lub po angielsku (Należy jednak pamiętać o konsekwentnym stosowaniu jednego języka w ich zapisie).

(Origenes, *De principiis* 4.3.13–14) lub (Orig., *Princ.* 4.3.13–14)

(Epictetus, *Diss.* 17)

Origenes. *De principiis*. In Origène. 1980. *Traité des principes*. Vol. 3. *Livres III et IV. Texte critique et traduction*. Edited by Henri Crouzel and Marco Simonetti. Sources Chrétiennes 268. Paris: Cerf. Polish translation: Orygenes. 1996. *O zasadach*. Translated by Stanisław Kalinkowski. Źródła Myśli Teologicznej 1. Kraków: WAM.

Epictetus. 1916. *Dissertationes*. Edited by Heinrich Schenkl. Stuttgart: Teubner.

- Jeśli z treści rozdziału lub zdania jasno wynika, że jest mowa o danym autorze, nie trzeba podawać jego imienia. Dla przykładu pisząc o Filonie od razu należy podać lokalizację dzieła (*Somm.* 1.7–5). Imiona autorów są jednak konieczne, gdy porównawczo odsyła się do tej samej idei u innych autorów (por. *Iren.*, *Haer.* 1.14.1; Orig., *Princ.* 4.3.13). Przy większej liczbie odnośników, należy je zapisać w przypisie dolnym.
- W przypadku, gdy starożytne dzieło nie posiada powszechnie przyjętej numeracji w wydaniu krytycznym, wówczas po średniku należy podać, skrót cytowanego wydania (np. PG, PL, CSEL, GNO), tom oraz numer strony lub kolumny:

(Gregorius Nazianzenus, *Oratio* 13; PG 35, 856b) or (Greg. Naz., *Or. Theol.* 13; PG 35,856b)

Gregorius Nazianzenus, *Oratio* (Gregorius Nazianzenus). 1857. “Orationes.” In *Patrologiae cursus completus, series graeca*. Edited by Jacques Paul Migne, vol. 35. 395–1252. Paris: Migne.

- W przypadku cytowania fragmentów zaginionych dzieł starożytnych, należy podać skróty powszechnie znanych zbiorów, lub po podaniu numeru fragmentu, nazwisko wydawcy.

(SVF 3.221)

(DK 22 B 32)

(Num., fr. 24 Des Places)

Stoicorum Veterum Fragmenta. 1903–1905. Edited by Hans von Arnim. 3 vols. Leipzig: Teubner (= SVF).

Die Fragmente der Vorsokratiker Griechisch und Deutsch. 1951–1952. Edited by Hermann Diels and Walther Kranz. 3 vols. Berlin: Weidmann (= DK).

Numenius, *Fragmenta*. In Numénus. 1973. *Fragments*. Edited by Edouard Des Places. Paris: Les Belles Lettres.

14. Artykuł w czasopiśmie

Bagley, Benjamin. 2015. “Loving Someone in Particular.” *Ethics* 125 (2):477–507.

(Bagley 2015, 484–85)

Liu, Jui-Ch’i. 2015. “Beholding the Feminine Sublime: Lee Miller’s War Photography.” *Signs* 40 (2):308–19. <https://doi.org/10.1086/678242>.

(Liu 2015, 312)

Glass, Jennifer, and Philip Levchak. 2014. “Red States, Blue States, and Divorce: Understanding the Impact of Conservative Protestantism on Regional Variation in Divorce Rates.” *American Journal of Sociology* 119 (4):1002–46. <https://doi.org/10.1086/674703>.

(Glass and Levchak 2014, 1003)

Lampel, Joseph, Theresa Lant, and Jamal Shamsie. 2000. “Balancing Act: Learning from Organizing Practices in Cultural Industries.” *Organization Science* 11 (3):263–69.

(Lampel, Lant, and Shamsie 2000)

- Gdy używany jest tylko numer wydania, jest on oddzielony przecinkami i nie jest ujęty w nawiasy.

Meyerovitch, Eva. 1959. “The Gnostic Manuscripts of Upper Egypt.” *Diogenes*, no. 25, 84–117.

- Jeśli nie ma numeru wydania i nie zapisano miesiąca, numer strony następuje po numerze tomu, oddzielony dwukropkiem i bez spacji. Jeśli miesiąc jest uwzględniony, ujęty jest on w nawiasy, a po dwukropku następuje spacja.

Gunderson, Alex R., and Manuel Leal. 2015. “Patterns of Thermal Constraint on Ectotherm Activity.” *American Naturalist* 185:653–64. <https://doi.org/10.1086/680849>.

ale

Gunderson, Alex R., and Manuel Leal. 2015. “Patterns of Thermal Constraint on Ectotherm Activity.” *American Naturalist* 185 (May): 653–64. <https://doi.org/10.1086/680849>.

15. Aktualności lub artykuły prasowe

Kauffman, Stanley. 1989. Review of *A Dry White Season* (film), directed by Euzhan Paley. *New Republic*, October 9, 1989, 24–25.

(Kauffman 1989, 24)

Meikle, James. 2015. “Nearly 75% of Men and 65% of Women in UK to Be Overweight by 2030—Study.” *Guardian* (UK edition), May 5, 2015.

<http://www.theguardian.com/society/2015/may/05/obesity-crisis-projections-uk-2030-men-women>.

(Meikle 2015)

16. Recenzja książki

Kakutani, Michiko. 2016. “Friendship Takes a Path That Diverges.” Review of *Swing Time*, by Zadie Smith. *New York Times*, November 7, 2016.

(Kakutani 2016)

17. Wywiad

Stamper, Kory. 2017. “From ‘F-Bomb’ to ‘Photobomb,’ How the Dictionary Keeps Up with English.” Interview by Terry Gross. *Fresh Air*, NPR, April 19, 2017. Audio, 35:25. <http://www.npr.org/2017/04/19/524618639/from-f-bomb-to-photobomb-how-the-dictionary-keeps-up-with-english>.

(Stamper 2017)

18. Praca dyplomowa lub rozprawa doktorska

Rutz, Cynthia Lillian. 2013. “*King Lear* and Its Folktale Analogues.” PhD diss., University of Chicago.

(Rutz 2013, 99–100)

19. Pozycje w bibliografii załącznikowej z tym samym autorem (autorami), z tego samego roku

Dwie lub więcej prac tego samego autora z tego samego roku muszą być rozróżnione przez dodanie *a*, *b* i tak dalej (niezależnie od tego, czy zostały napisane, zredagowane, opracowane lub przetłumaczone) i są wymienione alfabetycznie według tytułu.

Fogel, Robert William. 2004a. *The Escape from Hunger and Premature Death, 1700-2100: Europe, America, and the Third World*. New York: Cambridge University Press.

Fogel, Robert William. 2004b. "Technophysio Evolution and the Measurement of Economic Growth." *Journal of Evolutionary Economics* 14, no. 2 (June): 217-21.
<https://doi.org/10.1007/s00191-004-0188-x>.

(Fogel 2004a, 45–46)

(Fogel 2004b, 218)

20. Numery stron i tomów lub inne określone identyfikatory w odwołaniach

(Piaget 1980, 74)

(LaFree 2010, 413, 417–18)

(Claussen 2015, para. 2.15)

(Johnson 1979, sec. 24) or (Johnson 1979, § 24)

(Fowler and Hoyle 1965, eq. 87)

(Hsu 2017, chap. 4)

(García 1987, vol. 2)

(García 1987, 2:345)

(Barnes 1998, 2:354–55, 3:29)

(Fischer and Siple 1990, 212n3)

(Hellman 2017, under "The Battleground")

21. Odwołania (przypisy) w odniesieniu do sąsiadującego tekstu i interpunkcji

- Z wyjątkiem końca cytatów blokowych, przypisy autor-data są zwykle umieszczane tuż przed znakiem interpunkcyjnym, ale nie muszą, jeśli zdanie tego nie wymaga.

Recent literature has examined long-run price drifts following initial public offerings (Ritter 1991; Loughran and Ritter 1995), stock splits (Ikenberry, Rankine, and Stice 1996), seasoned equity offerings (Loughran and Ritter 1995), and equity repurchases (Ikenberry, Lakonishok, and Vermaelen 1995).

There is evidence, for example, that the negative outcomes associated with family structure instability are more pronounced for young children as compared with older children (Sigle-Rushton and McLanahan 2004) and for boys as compared with girls (Cooper et al. 2011).

- Jeśli nazwisko autora pojawia się w tekście, nie trzeba go powtarzać w przypisie nawiasowym.

Fiorina et al. (2005) and Fischer and Hout (2006) reach more or less the same conclusions. In contrast, Abramowitz and Saunders (2005) suggest that the mass public is deeply divided between red states and blue states and between church goers and secular voters.

- Data powinna następować bezpośrednio po imieniu autora, nawet jeśli występuje w dopełniaczu:

Tufte's (2001) excellent book on chart design warns against a common error.

22. Odwołania/przypisy w odniesieniu do cytatów bezpośrednich

- Chociaż źródło cytatu zwykle następuje po bezpośrednim cytacie, może poprzedzać cytat - zwłaszcza jeśli takie umieszczenie pozwala na pojawienie się daty wraz z nazwiskiem autora.

As Edward Tufte points out, “A graphical element may carry data information and also perform a design function usually left to non-data-ink” (2001, 139).

or

As Edward Tufte (2001, 139) points out, “A graphical element may carry data information and also perform a design function usually left to non-data-ink.”

- Gdy źródło cytatu blokowego jest podane w nawiasie na końcu cytatu, nawias otwierający pojawia się po ostatnim znaku interpunkcyjnym cytowanego materiału. Nawias zamykający nie jest poprzedzony ani nie następuje po nim kropka.

If you happen to be fishing, and you get a strike, and whatever it is starts off with the preliminaries of a vigorous fight; and by and by, looking down over the side through the glassy water, you see a rosy golden gleam, the mere specter of a fish, shining below in the clear depths; and when you look again a sort of glory of golden light flashes and dazzles as it circles nearer beneath and around and under the boat; . . . and you land a slim and graceful and impossibly beautiful three-foot goldfish, whose fierce and vivid yellow is touched around the edges with a violent red—when all these things happen to you, fortunate but bewildered fisherman, then you may know you have been fishing in the Galapagos Islands and have taken a Golden Grouper. (Pinchot 1930, 123)

23. Kilka odniesień do tego samego źródła

Complexion figures prominently in Morgan’s descriptions. When Jasper compliments his mother’s choice of car (a twelve-cylinder Mediterranean roadster with leather and wood-grained interior), “his cheeks blotch indignantly, painted by jealousy and rage” (Chaston 2000, 47). On the other hand, his mother’s mask never changes, her “even-tanned good looks” (56), “burnished visage” (101), and “air-brushed confidence” (211) providing the foil to the drama in her midst.

24. Wiele odwołań/odniesień do tekstu

Dwa lub więcej odniesień w pojedynczym przypisie nawiasowym oddziela się średnikami. Kolejność, w jakiej są podawane, może zależeć od tego, czego dotyczy odwołanie i w jakiej kolejności następuje, lub może odzwierciedlać ważność przywoływanych elementów. Jeśli żadne z tych kryteriów nie ma zastosowania, odpowiedni może być porządek alfabetyczny lub chronologiczny.

(Armstrong and Malacinski 1989; Beigl 1989; Pickett and White 1985)

(Whittaker 1967, 1975; Wiens 1989a, 1989b)

(Wong 1999, 328; 2000, 475; Garcia 1998, 67)

25. Strony internetowe, blogi i media społecznościowe

- Chicago wymaga daty dostępu w odwołaniach do stron internetowych i innych źródeł online tylko wtedy, gdy nie można ustalić daty publikacji lub aktualizacji czerpiąc ze źródła. W takich przypadkach – to znaczy, gdy używana jest tylko data dostępu – zapisz *n.d.* („no date”) jako datę publikacji w bibliografii załącznikowej i w przypisie w tekście. Aby uniknąć mylenia z nazwiskiem autora, *n.d.* jest zawsze pisane małymi literami.

Alliance for Linguistic Diversity, n.d. “Balkan Romani.” *Endangered Languages*. Accessed April 6, 2016. <http://www.endangeredlanguages.com/lang/5342>.

CivicPlus Content Management System, n.d. City of Ithaca, New York (website). Accessed April 6, 2016. <http://www.cityofithaca.org/>.

(Alliance for Linguistic Diversity, n.d.)

(CivicPlus, n.d.)

- W przypadku źródeł, które zawierają datę publikacji lub aktualizacji, należy użyć roku publikacji w bibliografii załącznikowej. Powtórz rok z miesiącem i dniem, aby uniknąć pomyłek.

Google. 2016. “Privacy Policy.” *Privacy & Terms*. Last modified March 25, 2016. <http://www.google.com/policies/privacy/>.

(Google 2016)

Chicago Manual of Style. 2015. “Is the world ready for singular they? We thought so back in 1993.” Facebook, April 17, 2015. <https://www.facebook.com/ChicagoManual/posts/10152906193679151>.

(Chicago Manual of Style 2015)

Diaz, Junot. 2016. “Always surprises my students when I tell them that the ‘real’ medieval was more diverse than the fake ones most of us consume.” Facebook, February 24, 2016. <https://www.facebook.com/junotdiaz.writer/posts/972495572815454>.

(Diaz 2016)

O’Brien, Conan (@ConanOBrien). 2015. “In honor of Earth Day, I’m recycling my tweets.” Twitter, April 22, 2015, 11:10 a.m. <https://twitter.com/ConanOBrien/status/590940792967016448>.

(O’Brien 2015)

Souza, Pete (@petesouza). 2016. “President Obama bids farewell to President Xi of China at the conclusion of the Nuclear Security Summit.” Instagram photo, April 1, 2016. <https://www.instagram.com/p/BDrmfXTtNct/>.

(Souza 2016)